

עלון מס' 1001 חיי שרה כד' בחשוון תשפ"ו

שבת מברכין
חודש כסלו
ראש חודש ביום שישי
המולד יהיה ביום חמישי,
בשעה 13 בצהריים, 38 דקות ו-9 חלקים

ישא ברכה

יוצא ע"י אברכי הכולל שבמוסדות "יגל יעקב", חולון
בראשות מו"ר עט"ר הר"ה ג' יוסף מוטרבי שליט"א

סוד ההצלחה!

שכר מושלם!

מעשה אמיתי פורסם ב"איש לרעהו", אשר קשור לפרשתינו בקשר של קיימא. ונפתח תחילה במעשה: רופא יהודי שומר תורה ומצוות הינו ד"ר א. (אשר חפץ בעילום שמו), מקום מגוריו ועבודתו באנגליה. שמו הטוב יצא מלפניו, ידיעתו הרחבה, יעילותו ומסירותו היו לשם דבר. רבים מגדולי ישראל כמו האדמו"ר מגור בעל ה"לב שמח" זיע"א ומרן ה"סטייפלר" זצ"ל נתנו בו אמונם, אך רבים וטובים המה ראו גם תמיהו מה בכל זאת מסתתר אחר הצלחתו הרפואית יוצאת הדופן אף במקום אשר אף אחרים וטובים נכשלו... חידה זאת היתה נשאת בגדר תעלומה לולא אותו הלילה בו חזרו משפחת שטרן משמחה משפחתית ברכבם הפרטי. בדרכם לביתם הבחינו באחד הכבישים הארוכים והשוממים, ברכב החונה בצידי הדרכים. שמא מישהו זקוק לעזרה, חשבו בליבם. וממחשבה למעשה, עצרו את רכבם והלכו לעבר הרכב. כשהתקרבו, הבחינו לתדהמתם בד"ר א. המפורסם יושב ומתמוגג בבכי חרישי. לשאלתם האם הוא זקוק לעזרה, ענה להפתעתם הרבה, שעסוק הוא כעת להושיט עזרה. המשפחה נדהמה שנית, אין כאן אף נפש חיה, אם כן למי ולמה עוזר אתה ד"ר? שאלו בפליאה. "נכון", השיב הד"ר בפשטות אופיינית, "חוזר אני כרגע מטיפול שערכתי לאחד החולים, נמצא הוא במצב קשה. כל אשר יכולתי לעשות מבחינה רפואית עשיתי. כעת לא נותר לי אלא להשתדל בדבר שאני בוטח בו באמת, וזו התפילה בדמעות לה' יתברך - רופא כל בשר! כך מנהגנו מימים ימימה... בבת אחת נפתרה למשפחת שטרן תעלומה כפולה: במי הד"ר מטפל כעת, ומה סוד הצלחתו הגדולה... בפרשתינו, מסופר על אברהם אבינו ששולח את אליעזר עבדו, זקן ביתו המושל בכל אשר לו, למצוא אישה ליצחק בנו, כאשר לאחר הכוונות והוראות ברורות שהורה לאליעזר, כיצד ואיך לפעול, מלמד אותנו שעיקר העבודה וההצלחה תלויה באחד העמודים שעליהם עומד העולם - עמוד התפילה. עומד מתפלל, מאחל ומברך את אליעזר שיצליח במשימה הנכבדה: ה' אלוקי השמים אשר לקחני מבית אבי... הוא ישלח מלאכו לפניך". ואף אליעזר עבדו לא סומך על חוכמתו וידיעתו ומפיל תחינתו: "ויאמר ה' אלוקי אדוני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדוני אברהם...", לדעת, לידע, להודיע ולהורות לנו את סוד ההצלחה ואת מפתח הישועה - תפילה זכה לה' מעומקא דליבא. יש אבא גדול בשמים, אבא שאין אצלו לא שיחה ממתנה, ולא קביעת תור כמה חודשים מראש. אבא שאוהב אותנו ודואג לנו כל העת ומצפה לשמוע אותנו בניו היקרים, וממתין כביכול ליד הטלפון, להרים השפורפרת ולמלא בקשות ליבנו. לא צריך ללכת רחוק, דור אחד או שניים לפנינו נמצאו אנשים (עדיין לא אלמן ישראל ב"ה), שתמיד בכל בעיה וצוקה אף הקטנה ביותר, הרימו עיניהם למרום וביקשו מלפניו בפשטות ובתמימות כילד קטן שאביו ניצב עליו לשמוע אמרי פיו, ולמלא רצונו. נחזיק בדרכי אבות, נפנה לה' בכל עת, ונזכה לביאת הגואל במהרה בימינו - אמן.

על נבוכדנצר הרשע מסופר, שזכה לשלוט על כל העולם כולו ארבעים וחמש שנה. אף זכה אותו רשע שעוד שני דורות מבניו ישלטו אף הם בכיפה כולה, איוה זכות עמדה לו שקיבל שכר כה גדול? בואו ותקראו את הסיפור שמספרת הגמרא (סנהדרין צו): נבוכדנצר היה סופרו של בלאדן. יום אחד הוא שומע שכתבו מכתב בעת שהיה נעדר, למלך ישראל - חזקיהו. שאל הוא את ממלאי מקומו איך ניסחו את המכתב, וכה הם אמרו: פתחנו את המכתב כך: שלום למלך חזקיהו, שלום לעיר ירושלים, שלום לאלוהים הגדול. הפסיקם נבוכדנצר ותמה: קראתם לו אלוהים גדול ואתם כותבים אותו בסוף? כך היה לכם לכתוב: שלום לאלוהים הגדול, שלום לעיר ירושלים, שלום למלך חזקיהו. אמרו לו: נותן העצה הוא יקיימה. רץ נבוכדנצר לעצור את שליח המכתב. סך הכל שלוש פסיעות פסע לכבוד הקב"ה וזכה לכל הגדולה הזאת - שלושה דורות של מלכים ששלטו שבעים שנה בכל התבל כולו. כמה שכר וטובה מחכים לכל אלה שעושים לכבוד ה' יתברך ותורתו הקדושה. גם בפרשתינו כתוב ששרה אמנו זכתה לחיות מאה עשרים ושבע שנה. ואומרים רבותינו שבזכות זה שהיתה שרה אמנו צדקת וקידשה שם שמים ברבים, בזכות מידותיה וצניעותה, זכתה שמזרעה תקום אישה שתשלוט על מאה ועשרים ושבע מדינות - הלא היא אסתר המלכה! הקב"ה ישתבח שמו לעד אינו מקפח שכר בריאה, והוא עתיד לשלם ולתת מלוא חופניים של טובה וברכה, ישועה והצלחה לכל אחד שעושה לכבודו, לכל אחד שמתקרב לתורתו ומקיים את מצוותיו. לכמה טובה מושלמת יזכו אותם אנשים שדואגים שעוד אחד ילך בדרך התורה והמצוות, לכמה ברכה נפלאה יזכו אותם אנשים שטרחו להכיר לעוד אח את אבא שבשמים ולהכניסו תחת כנפי השכינה. ויהי רצון שנזכה לגאולת ישראל ולבנין אריאל!

זמני כניסת ויציאת השבת

ב"ש	חמה	י"ם	ת"א
16:23	16:09	16:05	16:22
17:20	17:17	17:18	17:19
17:54	17:51	17:57	17:53

הפטרת השבוע

הפטרה: והמלך דוד (מלכים א, א-לא)

סיפור לשבת

הגאון רבי חיים הכהן זצ"ל, מרבני פאס לפני כמאה שנים, "היה חריף עצום, קל העיון וזך השכל והסברא, וקיים כל מה דאמור רבנן, וכל מילי דמשנת חסידים. וקנה לו מ"ח דברים שהתורה נקנית בהם, ואור השכינה היה מחופף עליו - אשרי מי שראה פניו!" כתב עליו אחד מחכמי דורו, הגאון רבי יוסף בן נאיים זצ"ל. וסיפר מעשה פלא: ביום פטירתו של הגאון רבי חיים הכהן, ראש חודש מר חשון שנת תקצ"ו, הכריזו רבני העיר מטעם בית הדין על ביטול מלאכה - "שאין לשום אדם לפתוח את חנותו, לא לצאת מחוץ לעיר לעשות איזה מלאכה ומסחר כלל, רק עד אחר שיקבר הרב וינוח על משכבו" - וכשם שלמדנו בפרשתנו שאברהם אבינו דיבר לפני "כל באי שער עירו", ופירש רש"י שכולם בטלו ממלאכתם ובאו לגמול חסד עם הצדקת שרה אמנו עליה השלום. היה שם אדם שמסחרו בממכר קמח ושמן. בא לביתו אדם אחד וביקש שיפתח את חנותו, ברצונו לקנות מעט קמח. סירב המוכר: הלא הוכרז על ביטול מלאכה! התחנן הלה, והמוכר נעתר. פתח את החנות ומכר את הקמח. בצאתו, הסתבכה גלימתו בברז פח שמן הזית היקר, והברז נפתח ולא שם ליבו. רק כאשר סגר את החנות, ראה את שלולית השמן מתפשטת מתחת לתריס הנעול. מיהר לפתחו, ועיניו חשכו - השמן היקר אבד, והרטיב גם את שקי הקמח. ביקש להרוויח כמה פרוטות - ואיבד הון רב! ואם כך עלה בגורלו של העובר על דברי חכמים - כיצד יעלה בדעת האדם שירוויח באם יעבור על ציווי הבורא, באם יעבוד חלילה בשבת קודש, או לילווה כספו בנשך ובריבית - כמה מונים יעלה הפסדו על שכרו!!! ומעשה שסופר ממקור ראשון: מעשה באישה, שהיתה אופה ביום שישי אחר הצהריים פיתות חמות לשבת, בתנור שבחצר ביתה. לפתע ראתה דמות אדם נורא הוד ומטה בידו. סימן קו בכותל במקלו, בקו הצל אותו התוותה החמה היורדת בפאתי מערב, ואמר: "אני הוא דוד משה. בהגיע הצל לקו זה - עליך להפסיק כל מלאכה!". נרעשה, ומיני אז הקדימה לקבל את השבת!

בפרשה בה קוראים אנו על התייחסותו של אברהם אבינו עליו השלום, עמוד החסד, לעבדו, זקן ביתו המושל בכל אשר לו, התייחסותו של כבוד ויקר, נזכר במה שהעיד **הגאון רבי חיים פלאגי זצ"ל**, רבה של איזמיר, בספרו "תוכחת מוסר". אחד מעשירי עירו נפטר לבית עולמו, וכעבור חודש ימים ראהו בחלומו והוא לבוש בגדים נאים ופניו מאירות בשמחה וקורנות בחדוה. שאלו במה זכה לכבוד זה, והשיב שהנחילוהו עולם הבא הואיל ולא הכביד עולו על עובדיו ומשרתיו, ונהג בהם ברחמים ובחמלה. בבוקר שלח הרב וחקר אחר מנהגו של אותו עשיר, והתברר נאמנה שזו היתה דרכו, שלא להכביד על עובדיו, ולהקל עליהם ככל האפשר. אשריו ואשרי חלקו! ואם כך יש לנהוג כלפי משרתים ועבדים, ואף שאינם בני ברית, כמה יש להזהר בכבוד פועלים יהודיים. על אחת כמה וכמה בכבודם של בני הבית, קרובים אהובים! ועוד כתב שבצעירותו היו בעירו שלושה סוחרים גדולים, שריכוזו בידיהם את עיקר המסחר בעיר, וסחרו בסחורות היקרות שרווחיהן רבים. היו שאר הסוחרים מתרעמים שלא נפלו בחלקם אלא שיירי הרווח, למרות שלא סבלו ממחסור חלילה. והיה הרב מוכיחם שלא יאמרו כן, כי אין אדם נוגע במה שמוכן לחבירו. ואדרבה, אולי בזכות הצדקה הרבה שעושים אלו שלושת הסוחרים שולח הבורא יתברך שפע ברכה מספיק לכולם, והכל ניזונים בזכותם. והיו דבריו נופלים על אוזניים ערלות. ברבות הימים, החליטו שלושת הסוחרים הגדולים לעלות לארץ ישראל. שמחו הסוחרים הזעירים, שהנה יירשו את מקומם ויתרבו רווחיהם. אולם להוותם נכלאו שערי השפע ושמן המסחר, והסוחרים הזעירים הגיעו לפת לחם רחמנא ליצלין. וראו עין בעין שאין אדם נוגע במה שמוכן לחבירו!

(מעין השבוע)

מטעמים לשבת

יחודיים לפרשת השבוע

"ויהיו חיי שרה" (כג,א)

לכאורה פרשה זו היתה צריכה להקרא פרשת "מיתת שרה" ולא פרשת "חיי שרה", שהרי מיד בתחילת הפרשה הפסוק הראשון מסכם את מנין שנותיה של שרה אשר חיה, ובפסוק שלאחר מכן מציין את מיתתה, ואם כן מדוע נקראת הפרשה "חיי שרה"? אלא בא הכתוב ללמדנו שהחיים האמיתיים הם לא בעולם הזה החולף ועובר כחלום, אלא דוקא לאחר פטירת האדם מהעולם הזה, ראוי הוא להקרא "חיי". כיון שהולך לחיי נצח, אם אומנם סיגל לעצמו כאן בעולם הזה תורה ומצוות, ועל כן פרשה בו נקראת פרשת "חיי שרה", כי למעשה שרה התחילה לחיות חיים אמיתיים ומאושרים לאחר מיתתה...

(תורת הפרשה)

"ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים" (כג,א)

"ויהיו" - אומר בעל "מנחה בלולה" - בגימטריה שלושים ושבע, ללמדנו שרק במספר שנים הללו היו שני חיי שרה שנים של חיים. שהרי בת תשעים שנה היתה בלידת יצחק, ועד אז לא היו שנות חייה שנים חיים, כי מי שאין לו בנים חשוב כמת. טול תשעים ממאה עשרים ושבע, והרי לך שלושים ושבע - כמנין "ויהיו". (על התורה).

(תורת הפרשה)

"שמענו אדוני" (כג,ו)

ביאר הרב הה"צ מהר"י הורביץ ז"ל: כל הזמן היו בני חת קוראים לו לאברהם בתואר "אדוני", ואילו אברהם לא כינה אותם בתואר זה אף פעם אחת. וטעמו של דבר הוא, משום שאברהם אבינו, אשר היה הראשון בעולם לקרוא לבורא בשם "אדון" - "עד אברהם לא היה מי שקרא להקדוש ברוך הוא אדון, עד שבא אברהם וקראו אדון" (ברכות ז) - לא היה יכול לקרוא לאדם בשם "אדון", ואפילו רק מתוך אדיבות גרידא. את כל ה"אדנות" נתן להשם יתברך...

(מענה של תורה)

"שתה אדוני... גם לגמליך אשאב" (כד,יט)

רבינו האביר יעקב אבוחצירא זצ"ל, הביא דברי הזוהר הקדוש, שרביקה רומזת לשכינה הקדושה. והמים, כידוע, הם משל לתורה הקדושה. וכאשר אדם פונה בתפילה לבורא שיאיר עיניו במאור תורתו וישקוה ממימיה, הריהו מקבל סיוע ממרום, והתורה הקדושה מרווה צמאונו. לא זו בלבד, אלא שגם "לגמליו" היא משקה, שפע ברכה והצלחה ניתן גם למקנהו ולרכושו, כי עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר, ותלמוד תורה הוא מהדברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה מלבד הקרן הקיימת לעולם הבא!

(מעין השבוע)

חנוך לנער

זכו - שכינה ביניהם

בעלך רע? מה עושים?

כתב רבינו הפלא יועץ וזו לשונו: אישה אשר נפל בגורלה בעל רע, תקבל עליה דין שמים, ותסבול ולא תוכל לכפר על נפשה, כי טוב שכרה לעולם הבא. ואשת חיל אישה משכלת לא תגלה חרפת בעלה ורוע מיזגו וטבעו לבריות, וקולה לא ישמע, למען לא יתבזה בעלה ולא יוסיף לשנוא אותה על אשר גילתה חרפתו, כי אז יעשן אפו וחמתו בערה בו, ויוסיף להכותה על אלה מכה רבה. וכל שכן שלא תגלה לאביה ואימה ואחיה, שום דבר מרעתה ודוחקה וצער, כי מה בצע לה בצער אביה ואמה ואחיה שיצטערו צער בנפש, ועוד שאש תוקד בקירבם על צרת הבת, ויצאו לקראת נשק, ויעשו מריבה עם בעלה, עד שתהא שלהבת המחלוקת עולה, והאישה היא תשא את עוונה, ואוכלת פירות בעולם הזה שתהא שנואה על בעלה, ויוסיף להרע לה על אשר גילתה דברים שבינו לבניה. ולכן אביה ואימה וקרוביה, אם דעת ותבונה להם, אף אם הוגד להם רעת הבת כי רבה, יעשו עצמם כאילו לא ידעו כלל, ויקבלו את בעלה בסבר פנים יפות לטובת ביתם, ואף אם ירצו להשמיע קולם ולהוכיחו על פניו, יבקשו אופן להראות כאילו הקול נשמע מן השכנים ששמעו בעד החלון וכדומה. והיותר טוב שהבת לא תגלה כלל, כדי שלא לצערם ושלא ישנאו אותו בליבם, אלא תהיה ככלה שנמצאת שלימה בבית חמיה ורדופה לילך להגיד שיבחה בבית אביה, ותאמר להם שהכל טוב לה בביתה, ולמצוה תחשב לה שתשמח לב אביה ואימה וקרוביה, וראויה היא שתגן ליתן לה אחרית טובה. ויותר טוב שתוכיח אותו היא בעצמה בעת רצון בנועם שיח בחן וחסד, בודאי עושים פירות יותר, כי אמרו "לשון רכה תשבר גרם", וגם תשפוך נפשה לפני ה' מידי יום ביומו, אולי יאזין ה' לה ותפילתה תעשה פירות להחזיר את בעלה לדרך טובה, והיא גם היא תמצא מנוחה.

דומני שהדברים חוצבים להבות אש ומורים לנו את הדרך אשר נלך בה, איך להפוך את הרע לטוב ואת המר למתוק, וככל שתרבה האישה להיטיב עם בעלה, כן יתהפך ליבו, וכמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם, ולה' הישועה.

אמא - האחריות עליך

נאמר בגמרא ברכות (יז): אמר לו רב לרבי חייא: נשים במה זוכות לעולם הבא? - בזכות שמגדלות ומוליכות את בניהם לתלמודי תורה, ובזכות ששולחות את בעליהן לבית המדרש ללמוד תורה וממתינות להם עד שיחזרו מבית המדרש. ונאמר בתלמוד ירושלמי: אמר רבי סימון: אלו הנשים האומרות: לא נכניס בנינו לבית הכנסת (לתלמוד תורה), אם ראוי הוא ללמוד - ילמוד ממילא, לא טוב הן עושות, אלא (ישעיה כח, כו): "ויסרו למשפט אלקיו יורנו", (אתה צריך ליסרו ולחנכו למשפט התורה ואחר כך אלקיו יורנו ללמוד) (חלה פרק א הלכה א). ונאמר במדרש: "כה תאמר לבית יעקב" - אלו הנשים, "ותגד לבני ישראל" - אלו האנשים. למה לנשים תחילה? שהן מזדרזות במצוות. דבר אחר - כדי שיהיו מנהיגות את בניהן לתורה (שמות רבה כח, ב). כשנגלה הקדוש ברוך הוא לתת תורה לעמו ישראל, ציוה למשה לפנות תחילה לבית יעקב אלו הנשים, ואחר כך לפנות אל בני ישראל אלו האנשים, כי הנשים הן הן השומרות על פיקדון החינוך שהופקד בידיהן. בידי הנשים תלוי חינוך הדור הצעיר של הבנים והבנות בתור יהודים נאמנים, שכן הנשים מהוות את המחנכות העיקריות המשפיעות על ילדיהן להדריכם בדרכי חינוך נאותים, לכן ציוה ה' לפנות תחילה אל בית יעקב אלו הנשים, שכן אם הנשים תאותנה לקבל על עצמן את עול התורה, ולהדריך את בניהן בדרך היהדות, אז אפשר לומר בבטחה גם לבני ישראל משום שהכל תלוי בנשים.

אמא יקרה! בידך המפתח לאהב את התורה על בניך, לתת חשיבות לתפילה, לברכות, לברכת המזון, לכיבוד אב וחכמי ישראל. אשרי האמא המשכילה בבחינת "אל תיטוש תורת אימך", שתזכה לרוב טוב בזה ובבא.

עשה לך רב

שרת ממור' ררה"ג
הרב יוסף מוירבי שליט"א

לכל גדולי ישראל שלבשו את חליפותיהם בתפילת שחרית ומהם: מרן הגרא"מ שך זצ"ל, הגר"ע יוסף זצ"ל, הגר"מ אליהו זצ"ח, הגר"י צדקה זצ"ל ועוד מגדולי ישראל.

האם מותר לדבר לשון הרע על גויים מהעבודה וכדו'?

גוי אינו בכלל עמיתך.

בת שרוצה מתנה לבת מצווה שרשרת עם תליון שחרוט בו השם שלה, האם הדבר מותר?

אם הדבר אינו בולט מותר.

האם במוצאי יום טוב צריך לשמור רבינו תם כמו

במוצאי שבת או לא?

יש נוהגים בזה כמו בשבת ויש שמקילים בזה, ואלו ואלו דברי אלוקים חיים.

נהגו גדולי ישראל להתפלל תפילות בשלושת המקומות: מערת המכפלה, קבר רחל וציון רשב"י במירון כיון שדינם כמערה ולא כקבר.

האם מותר לכוון את השעון בבית שימרה בכמה דקות על מנת שבני הבית יהיו זריזים או שמא יש בזה גניבת דעת?

אסור לעשות זאת משום לימדו לשונם דבר שקר. ואמר לי האדמו"ר רבי אלעזר אבוחצירא זצ"ל שלזאת אנו אומרים "תפלנו שקר ומרמה" כי עונים בשעה אחת ושתי דקות רק השעה אחת! כלומר השקר "תפל" כי כביכול דילגנו או הפחתנו כמה דקות בודדות ודבר זה אינו נחשב בעינינו לעוון.

האם בתפילת שחרית לשים את החליפה או שמספיק טלית גדול?

כתב הגר"ח בבן איש חי שישם בגד עליו וכן ראיתי

האם בתפילת הדרך נותן להתייחס לזמן המשוער שמראה בוויז ולפי זה לברך בשם ומלכות?

נחלקו הפוסקים אם בימינו יש לברך בשם ומלכות, כי לדעת מרן הגר"ע יוסף זצ"ל מברך, ולדעת הגר"צ אבא שאול זצ"ל ועוד מחכמי פורת יוסף לא מברכים, והנוהגים לברך ויש להם מרחק של שבעים ושתיים דקות נסיעה רצופה, רשאים לברך.

האם כדאי לקרוא בכל יום את תיקון מח' בראשית תמן או עדיף במקום זה ללמוד גמרא וכדומה?

יכול לקרוא זאת בכל יום, וכי כמה זמן זה לוקח? אפשר גם זאת וגם זאת, ומדוע כל הזמן חושבים שמהו צריך לבוא על חשבון משהו אחר?

האם אפשר להתפלל בציון של רשב"י שחרית מנחה וערבית?

אל תקרי הליכות אלא הלכות

❖ מותר לשרוט בציפורן כמין שריטה (אבל לא כמין אות) לסימן על גבי קלף. ומכל מקום כיון שיש אוסרים לעשות זאת על כן עדיף להמנע. ועל כל פנים לשרוט בציפורן על גבי נייר אסור לכל הדעות, כיון שהוא רך והשריטה מתקיימת בו.

❖ מותר לקפל דף בספר כדי לסמן את המקום, אף על פי שבמקום הקיפול נוצר רושם שניכר ומתקיים. ומכל מקום עדיף להמנע מזה אפילו בימות החול, כי בכך מקלקל הוא במקצת את הספר ואין זה כבוד לספר, אלא יניח איזה נייר לסימן ולא יקפל הדף.

❖ אסור לצלם בשבת במצלמה, וכן אסור לפתח את הפילים, ויש בזה איסור כתיבה ועוד כמה איסורים.

(הברכה והלכותיה)

הוא בחפץ שאינו מוקצה, שאם הוא מוקצה הרי בלאו הכי אסור לתופסו).

❖ הכותב בשבת במכונת כתיבה, הרי זה אסור מן התורה משום כותב, כיון שהכתיבה בדפוס נחשבת כתיבה ממש. וכן החותם בחותמת איסורו הוא מן התורה. וכן הדין בכותב על ידי מחשב אלקטרוני, איסורו מן התורה.

❖ הכותב בשבת על נייר ותחת הנייר מונח קופי, ובשעת הכתיבה נחקקות האותיות גם בנייר שמתחת לקופי, יש אומרים שחייב מהתורה משום כותב גם על הנייר התחתון, ויש אומרים שעל הנייר התחתון עובר איסור מדרבנן, כיון שזה רק גרמא.

❖ טביעת אצבעות דהיינו, ששם אצבעו בדיו וחותם על נייר - אסור לעשותו בשבת משום איסור כתיבה.

❖ יש לזהר שלא לכתוב באצבעו במשקים על השולחן. דהיינו, שטובל אצבעו במשקה ומלחלו וכותב בו על השולחן. וכן אסור לרשום אותיות או ציורים על חלון זכוכית שעלו בו אדים מן הקור.

❖ מותר לרשום באויר כמין אותיות כדי לרמוז לחבירו איזה דבר. וכן מותר להוליך אצבעו על שולחן נגוב כמין צורת אותיות, כיון שאין רישומו ניכר כליל.

❖ אין לאדם לתפוס בין אצבעותיו איזה חפץ (כמו שתופס את הקולמוס), ולעשות בו תנועות של כתיבה על כף ידו או על השולחן, כדי להרגיל את ידו במלאכת הכתיבה, אף שאינו עושה שום רושם כלל, לא של מים ולא של אבק, אלא מעבירו ריקם, כיון שאסור בשבת לאמן את ידיו ולהרגילים לכתיבה. (והמדובר

משל ונמשל

צריך כלל לכסף, כי אלו נצרך אתה, הרי היית בא אלי אתמול ושילשום, בשעה שקבעתי, ואף חיתית לך בבית, ונוטל היית מידי את הכסף שהכניסתי בשבילך. כמדומה לי, שאינך אלא מתעתע, אומר דברים בפיק, שאין ליבך עמהם. מתפללים אנו בכל יום: "כן תחננו ותלמדנו...", "ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל, לשמוע, ללמוד...", "והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצוותך...", "חננו מאתך דעה, בינה והשכל..." וכיוצא באלו תחינות ובקשות. ודאי שהוא יתברך מוכן לחונן אותנו בחוכמה, בינה והשכל, ונכון לתת לנו לב להבין תורתו הקדושה. מצידו הוא, כביכול אין שום מניעה, אדרבה, מסייע הוא ידי עושה מצוה ומוכן להשפיע עליו ככל אשר יקש. אלא דבר אחד הוא דורש מאיתנו: לבוא אל ביתו, כלומר, לבית המדרש, ושם לקבוע עיתים לתורה. ברם, בעוונותינו הרבים, אין אותן בקשות שבתפילה אלא בקשות מן השפה ולחוץ. בשעה שאנו מתפללים ומשוחחים איתו, כביכול, אנו מבקשים ממנו שילוו לנו אותם חמשת הרובלים, אבל משאנו נפנים והולכים מבית הכנסת, אנו משקיעים עצמנו, ראשנו ורובנו בהבלי העולם הזה, ושוכחים לגמרי כל מה שבקשנו. ולמחרת אנו חוזרים ומבקשים, ואחרי כן חוזרים ושוכחים. הוא מה שאמר הנביא (הושע יד, ב): "קחו עמכם דברים", קחו עמכם אותם דיבורים שאתם מדברים, על תשכחו אותם, תנו דעתכם יפה על בקשות אלו שאתם מבקשים מלפניו, ואז, "ושובו אל ה'" - תהיה ממילא התשובה מלאה. (משלי ה' חפץ חיים)

עני אחד, שמצבו היה לא עלינו דחוק ביותר, פגע ברחוב בפלוני, שהיה ידוע כאחד העשירים בעיר. פנה אליו ואמר: "בקשה גדולה לי אל מר. יעשה נא עמדי חסד, ויתן לי סכום של חמישה רובלים בהלוואה. הנה נזדמן לי ענין מה של מסחר, ובגמילות חסד זו כבודו מצילני ממש מרעב!" "שפיר", אומר לו העשיר, "ברם, ברגע זה אין איתי הסכום שאתה מבקש, ואף ממחר אני מאוד לדרכי. תיטיב אפוא לעשות, אם תכנס לביתי לפנות ערב, ואתן לך חמישה רובלים בכבוד גדול." לעת ערב, השתדל העשיר להיות בביתו בשעה הקבועה, אף המתין עוד מחצית השעה וגם שעה, אך הלה לא בא. חשב העשיר: אפשר ארע לו דבר לאותו ערוב ונאנס ולא יכול היה לבוא. למחרת, הלך העשיר ברחוב, ושוב פגע בו אותו עני. פותח ההוא בדברים ואומר: "רואה כבודו, ענין של מסחר נזדמן לי, ומצבי דחוק ביותר, אילו רצה כבודו להיטיב עמדי ולהלוות לי סכום של חמישה רובלים, היה משיב ממש את נפשי!". "הלא אמרתי לך עוד אתמול, סור לביתי ואתן לך את אשר אתה מבקש. אף חיתית לך אתמול בביתי כשעה תמימה ולא באת. אולם מה שעבר - עבר, רצונך, בוא לביתי לפנות ערב, והכסף יהיה נתון לך". שוב כיון העשיר עיתותיו וצימצם את זמנו כדי להמצא בביתו בשעה הקבועה, והעני לא הגיע. אף ביום השלישי פגע בו העני ברחוב וחזר ופתח בפזמון הידוע, עסק נזדמן לו, ומצבו דחוק וכו' והרי הוא זקוק ביותר לחמישה רובלים... לא עצר עוד העשיר ברוחו וגער בנזיפה: "רואה אני שאין אמת בפיק, אינך

להצלחת
כל התורמים
והמסייעים
לעלון

לעילוי נשמת
האיש היקר והחשוב
אבי אנוך קור
בן שלמה
ופרידה
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת
האיש היקר והחשוב
מזכה הרבים
ר' חיים אברהם
בן נזירה
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת
האיש היקר
המזוכך ביסורים
עזרא
בן גוהר
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת
האישה החשובה
המזוככת ביסורים
פרידה
בת מליהה
ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת
האישה החשובה
המזוככת ביסורים
שושנה פרהה
בת סלימה
ת.נ.צ.ב.ה

רוצה להיות
ממזכי הרבים
ולהפיץ את העלון?
052-7647449

להקדשות לתרומות ולכל עניני העלון אפשר לפנות לטלפון: 052-7647449
ניתן לתרום להוצאות העלון ולפעילויות המוסדות גם דרך נדרים פלוס" מכל רחבי הארץ
למעוניינים שהעלון ישלח בדוא"ל, נא להשאיר הודעה: yeasa.beracha@gmail.com
כתובתנו: מפרץ שלמה 100 חולון

